

Τῆ ἱε' τοῦ μηνος οκτωβριου'

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

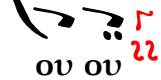

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν

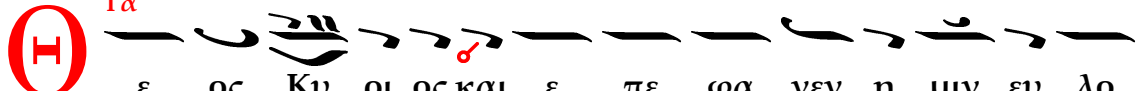

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

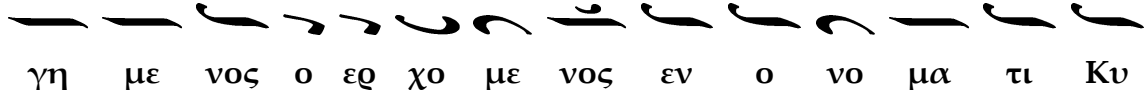

ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ου

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϝ

Απο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
 στα Λα κα πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω
 να πται σμα των α φε ε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι
 αις η η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
 νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ψάλλονται ἀπὸ τὴν Παρακλητικὴ
 τὰ καθίσματα τῆς α', β' καὶ γ' στιχολογίας
 τῆς τυχούσης ἡμέρας εἰς τὸν ἦχον τῆς τυχούσης ἑβδομάδος.

2024 ἦχος βαρὺς, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου,

2024 ἤχος βαρύς, τῆ Παρασκευῆ πρωΐ.

καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρῶν εἰς στ΄.
Ποῖημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀνωτάτω σοφίας τὸ στόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφέ, πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τὸν μέγαν καὶ ἀπόρρητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντες θησαυρόν, προθύμως ἀρυόμεθα, τῷ Κυρίῳ φάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυσταγωγῶν σε Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύστους γραφάς, ἀμέσως διανοίγων σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ μύστην ἀναδείκνυσι, καὶ κήρυκα σοφὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν, εὐτόνως ἀνακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε, τῆ χάριτι αὐτοῦ ἐνθέως διαλάμποντα, ἐπόμενόν τε ἴχνεσιν αὐτοῦ, καὶ συνανακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς πανυμνήτου Ἀγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας, Ἀπόστολε Λουκᾶ· τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτήν, καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν, ᾧ συμφώνως φάλλομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

τῆς Ὀκτωήχου. ᾠδὴ γ΄.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε ἄνωθεν, Ἀνατολήν, ἐπισκεψαμένην, τοὺς ἀνθρώπους παρίστησι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πράξεις ἐνθεώτατα, διαπραττόμενος ἄριστε, πανευσεβῶς, τὰς τῶν Ἀποστόλων, γραφικῶς ἀνιστόρησας.

Δόξα.

Παῦλος ὁ μακάριος, τῶν ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχάς, καὶ τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ἐπιστέλλων ἐξέθετο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Ἄχραντε αἱ γενεαί,
πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλ. β' Γα ρ

Σ υ ε ι τ ο σ τ ε ρ ε ω μ α τ ω ν π ρ ο σ τ ρ ε χ ο ο ν τ ω ν σ ο ι Κ υ
ρι ε ρ σ υ ε ι τ ο φ ω ς τ ω ν ε σ κ ο ο τ ι σ μ ε ν ω ν και υ μ ν ει
σε τ ο π ν ε υ μ α μ ς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθείς, τοὺς ποικίλους κινδύνους
καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· καὶ
τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις,
εὐφραίνει μακάριε· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον,
κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, Λουκᾶ πανσεβάσμιε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ,
νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν
Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ
μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ
ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ·
Πρέσβευε τῷ σῷ Ἰῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον
σου.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος πλ. β' Γα ρ

T η ν δ ε ε η σ ι ν ε κ χ ε ω π ρ ο ς Κ υ ρ ι ο ν και

αυ τω α πα γγε λω ω μϛ τας θλι ψεις ^γ ο τι κα κων η
 ψυ χη μϛ ε πλη η σθη ^Δ και η ζω η μϛ τω α δη προ
 σηγ γι σε ^γ και δε ο μαι ως Ι ω νας ^Δ εκ φθο ρας ο Θε
 ος με α να γα γε ε ε ^γ

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητῆς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν, ἔφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, * τὸ θεῖον γράφας, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἰατρὸς καὶ μαθητῆς Λουκᾶ ἠγαπημένος, μυστικῇ χειρουργίᾳ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δὸς μοι κατὰ πάντα εὐεκτεῖν, καὶ σοῦ τὴν παναοίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν· ὄμβροις τε δακρῶν, ἀντὶ μύρων τὸ σεπτὸν σου καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· ὡς στήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον, * τὸ θεῖον γράφας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Εἰς Ἐμμοῦς βλέπειν σε κἂν πρὶν εἰργόμην,

(Λουκᾶς λέγει), τρανῶς σε νῦν, Χριστέ, βλέπω.

Ὁγδοάτη δεκάτη πέρατος βίου ἔμμορε Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστής, ἦν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Συρίαν Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, Ἴατρὸς τὴν τέχνην καὶ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. Οὗτος, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας διάγων καὶ ἰατρεύων ἐπὶ Τίτου Κλαυδίου βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ· καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ, ἀπώσατο τὴν πατρίαν πλάνην· καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφείξ, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον πρὸς Θεόφιλόν τινα ἡγεμόνα, πιστεύσαντα εἰς Χριστόν, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. Ἐπειτα ἐξέθηκε καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. Μετὰ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα

καὶ ἐργάτην, κολλούρια ἢ κολλύρια ἔβρεξεν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης· ὅθεν καὶ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν.

Ὁ δὲ Κωνσταντῖος, ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱός, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τὸ λείψανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ μεγάλου δουκὸς Αἰγύπτου καὶ μάρτυρος, καὶ κατατίθῃσιν αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱερὰν τράπεζαν, μετὰ Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου.

Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, καὶ ἑτέρας δύο ζωγραφῆσαι, προσενεγκεῖν τε αὐτὰς τὸν Ἀπόστολον τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, εἰ ἄρεστόν ἐστιν αὐτῇ· καὶ αὐτὴν ἀποδέξασθαι καὶ εἰπεῖν τό, Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἶη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν. Ὡσαύτως καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Κορυφαίων τὰς ἁγίας εἰκόνας. Καὶ ἐξ ἐκείνου εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον καλὸν καὶ εὐσεβὲς καὶ πάντιμον ἔργον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος, ἐν Ἀναζαρβῷ τῆς Κιλικίας. (δ' αἰ.)

Στίχ. Γέρων Μαρίνος ἐξελέγχει γραῦν πλάνην,
Τόλμη νεάζων, καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰουλιανός, καταλιπὼν τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ· καὶ εὐρῶν ἐκεῖσε σπήλαιον, τὸν μοναστὴν ἐν τούτῳ διῆγε βίον. Τοῦτον πολλοὶ ζηλώσαντες, προσερόρυσαν τῷ σμικροτάτῳ σπηλαίῳ, καὶ καλύβας πηξάμενοι γύρωθεν, μέχρι τῶν ἑκατὸν γεγονάσι, σιτιζόμενοι τὰ παραπλήσια τῷ διδασκάλῳ. Οὗτος ὁ θαυμάσιος καὶ δράκοντα ἀπέκτεινε καὶ ὕδωρ ἐν γῆ ἀνύδρῳ βλύσαι πεποίηκεν. Οὗτος, καὶ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἐλθὼν, ἐν τῇ πέτρᾳ, ἣ Μωσῆς ὁ νομοθέτης εἶδε τὸν Θεόν, ὡς ἦν δυνατὸν ἰδεῖν, ἐκκλησίαν ὠκοδόμησε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν περιέστιν. Ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ ὑποστροφὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν πολλοὶ δεδιότες, ἐπεὶ παρεκάλουν, γινώσκοντες αὐτὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον γνήσιον, οὗτος ἐπὶ δεκάτην ἡμέραν τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἁγίαν προσευχὴν ἐπεκτείνας, «Οὐ μόνον διὰ σέ, ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων πολλῶν παννύχους παρακλήσεις καὶ δεήσεις, ὁ μιὰρὸς καὶ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἀποσφάττεται».

Μετὰ δὲ χρόνους τινάς, τοῦ μακαρίου Μελετίου ἐξ Ἀντιοχείας διωχθέντος, προσεκαλέσαντό τινες τὸν μακάριον τοῦτον, εὐχῆς καὶ παρακλήσεως καὶ παρηγορίας πολλῶν ἕνεκα· καὶ συνθέμενος καὶ ἀπερχόμενος, προσεδέχθη ἐν ὁδῷ παρὰ γυναικὸς φιλοθέου. Καὶ ἐπεὶ, κατακλιθέντος εἰς δεῖπνον τοῦ Ἁγίου, ὅπερ εἶχεν ἑπταετὲς παιδίον ἢ γυνὴ μονογενές, ἐν τῇ τραπέζῃ ἀσχολούμενον, μικρὸν ἐξ ὀφθαλμῶν παρελθόν, συνέβη πεσεῖν ἐν τῷ φρέατι· ἢ τιμία γυνή, γνοῦσα μὲν τοῦτο, μηδὲν δὲ τὸ παράπαν ἀλλοιωθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ φρέαρ σκεπάσασα, μεγαλοψύχως διηκόνει· καὶ τὸν Ἅγιον τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντα, παρεκρούσατο διὰ νόσον ἐπισυμβᾶσαν. Τοῦ δὲ ἐπιμελῶς τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντος ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐλθεῖν καὶ εὐλογίας ἀπολαῦσαι, γνωστὸν ἐγένετο τὸ πραχθέν. Εὐθέως δὲ τῆς τραπέζης

ἔξαναστὰς καὶ τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος ἀπορρίψας ὡς εἶδε τὸ παιδίον ἀλλόμενον ἐν τοῖς ὕδασι ὑγιές, καὶ οἷα παίζουντι τῇ χειρὶ προσεικός, ἀχθῆναι τοῦτο διὰ τινος τῶν παρευρεθέντων ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου καὶ τὸ παιδίον ἐρωτώμενον, οὐδέν τι δεινὸν παθεῖν ἔφασκε, διὰ τὸ κουφίζεσθαι τοῦτο καὶ ἀνέχεσθαι ὑπὸ τοῦ προσομιλοῦντος αὐτῷ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ προσπαίζοντος γέροντος.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, κατήχθη εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ποτὲ ἐναπεκρύπτετο, καὶ πλήθους οὐκ ὀλίγου συρρέουσας πρὸς τὸ σπήλαιον, χάριν τῆς ἐκ τοῦ Ἁγίου ὠφελείας καὶ εὐλογίας, λαύρω πυρετῷ συσχεθεὶς οὗτος, ἔκειτο ἀδρανές τι πνέων καὶ σχεδὸν ἄπνους. Ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτὸν ὄχλουν, πολλοὺς εἶναι τοὺς ἔξωθεν προσμένοντας λέγοντες καὶ ἐπιδομένους τῆς εὐλογίας, «Ἐάν συμφέρη ἡμῖν ἡ ὑγεία, ἀπεκρίνατο, δῶη ταύτην ὁ πάντων Κύριος»· καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τοῦ λαυροτάτου πυρετοῦ, διὰ τὴν τοῦ πλήθους ὠφέλειαν.

Ὁδεύοντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ποτε καὶ ἐπὶ τὰ Βασιλεία ἀπερχομένῳ, κατακείμενός τις ὢν, προσεγγίσας τῇ σισύρα αὐτοῦ, εὐθέως ἀνέστη, ἀκολουθῶν αὐτῷ, ὡς ὁ πάλαι χωλὸς τῷ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑποστηρίξας αὐτόν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ παλαίστραν, διὰ τῆς Κύρου τὴν πορείαν ποιούμενος. Οἱ δὲ τῆς πόλεως Κύρου, κρατήσαντες τὸν Ἅγιον εἰς παράκλησιν, ἔλεγον· «Τοῦ Θεοῦ δοῦλε, Ἀστέριόν τινα, ἀντὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν προσδοκῶν, δυσσεβῆ καὶ ὀλέθριον. Πρόσμεινον μεθ' ἡμῶν καὶ βοήθησον εἴ τι δύνασαι, μὴ ποτε τῇ στωμύλῳ αὐτοῦ γλώσση αὐτὸς ἐν λόγοις τισὶ διαστρέψῃ ἡμᾶς». Ὁ δέ, προσμείνας, καὶ εὐχὴν παννύχιον ὀλίγων συνελθόντων ἐκτελέσας, θεηλάτῳ ὀργῇ τοῦτον ἀπέκτεινε, μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας ζωὴν ἐπώδυνον ἐάσας τούτῳ. Ὑποστρέψας δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ χρόνους ἱκανοὺς διαρκέσας σὺν αὐτοῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μνάσωνος, ἐπισκόπου Κύπρου, ξίφει τελειωθέντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Ὡς πύργος ἐνδοῦς, τὴν κάραν κλίνας Μνάσων
Πτῶσιν πρὸ τῆς γῆς τὴν ἀπὸ ξίφους μένει.

Ἀρχαῖε μαθητὰ ἀποστόλων, Μνάσων,
Ταμασεῖς ἴθυνας πρὸς εὐκλειαν πόλου.

Οὗτος μνημονεύεται ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων (κα' 16) ὡς ἀρχαῖος μαθητῆς ξενιστῆς αὐτῶν ἐν Κύπρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα παιδομαρτύρων, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Παίδων διπλῆ τέθνηκεν εἰκὰς ἐκ ξίφους,
Τιμῶσα Χριστὸν τὸν διπλοῦν κατ' οὐσίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν Συμεῶν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ὀσίας Εὐφροσύνης, τῶν τὴν ἁγίαν θεομητορικὴν εἰκόνα εὐρόντων καὶ τὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου μονὴν συστησαμένων. (δ' αἰ.)

Στίχ. Συμεῶν, Θεόδωρος καὶ Εὐφροσύνη,
Θεράποντες ὤφθησαν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν γῆς μὲν ἄντρῳ τῆς Παρθένου τὸν τύπον,

Ἐν οὐρανοῖς δὲ ζῶσαν αὐτὴν εὑρετε.

Ὀκτωκαιδεκάτη, Συμεῶνά τε καὶ Θεόδωρον,
Εὐφροσύνην θ' ὀσίως τὸ μέγα Σπήλαιον ἀεῖδει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Ἰούστου, ἔννεατοῦς τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, ἐν Βελλοβάκῳ (Bellocum, Beauvais) τῆς Γαλλίας. (†287)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Τρυφαίνης (Tryphonia) τῆς χήρας, ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάσης. (γ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Γουένης (Gwen, ἢ Candida, ἢ Blanche), θυγατρὸς τοῦ ἁγίου Βρυχάνου (Brychan), τελειωθείσης ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐν Ταλγάρθῃ (Talgarth) τῆς Οὐαλίας. (†492)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βέννης (Gwen, Wenna) καὶ Σελεβάνης (Selevan, Saloman), ἀποστόλων ἐν Βρεττάνῃ. (ε' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὀσίων Βροθένης (Brothen) καὶ Γουενδολένης (Gwendolen) τῶν ἐν Οὐαλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Μόνονος (Monon), ἐρημίτου τῶν Ἄρδενων ἐν Βελγίῳ. (~†645)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Ἰακώβου τοῦ διακόνου, συνοδοῦ τοῦ ἁγίου Παυλίνου τῆς Ὑόρκης εἰς ἱεραποστολὴν ἐν Νορθουμβρίᾳ. (†μετὰ τὸ 671)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, σύναξις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τῇ μονῇ Μαχαιραῖ τῆς Κύπρου. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Θεῖαν σου μορφὴν καταφιλοῦντες, Μῆτερ,
Σοί, Χαῖρε, φαιδρῶς κράζομεν Ἀρχαγγέλου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Βίον ἄληπτον, μάκαρ, ἐβίωσας,
Διὸ μέμνησο, Κωνσταντίνε τῆς ποιμνῆς σου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Δαβίδ, κτίτορος τοῦ ἐρημητηρίου τῆς Ἀναλήψεως πλησίον τοῦ Σερπούχωφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1520)

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἀνήλθες Ἀναληφθέντα,
ᾧ Περ, Δαβίδ, ἀνέθηκας Μοῦνην θεῖαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων νεοφανῶν μαρτύρων Γαβριήλ καὶ Κερμιδώλῃ, ἐν Καῖρῳ τῆς Αἰγύπτου ἀθλησάντων. (1522).

Στίχ. Κερμιδώλῃς καὶ Γαβριήλ οἱ δύο
Ἄθλοῦσιν ἅμα καὶ στεφανοῦνται ἅμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἰσιδώρου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Γεωργίου καὶ Εἰρήνης τῶν

παιδομαρτύρων, ἐν Βαλῆ Μεσσαράς τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν σφαγιασθέντων, ἡμῖν δὲ παραδόξως δι' ὀράσεων καὶ ἐνυπνίων φανερωθέντων. (1953)

Στίχ. Ἐν οἴκῳ Θεοῦ καὶ αὐλαῖς οὐρανίαις
Τανῦν εὐλογεῖ οἶκος τοῦ Ἰσιδώρου.

Εἰς τὸν ἅγιον Ἰσιδώρον.

Ὡς δῶρον Θεοῦ φερωνύμου ὅστέα
ἐδόθη ἡμῖν μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Εἰς τὸν παιδομάρτυρα Γεώργιον.

Ἐν γῆ ἀγαθῇ γεωργήσας, Χριστέ μου,
Γεώργιον νῦν ὡς μεστὸν στάχυν κόπτεις.

Εἰς τὴν καλλιμάρτυρα Εἰρήνην.

Κλαδίῳ κοσμεῖς εἰρηναίας ἐλαίας,
Εἰρήνης Θεέ, κόρης Εἰρήνης κάραν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, μητροπολίτου Τσέτινιε Μαυροβουνίου. (1830)

Στίχ. Ὡς ὄρος πῖον ἐξ ἀρετῶν ποικίλων,
Πέτρος ἐδείχθη, ποιμὴν Μαυροβουνίου.

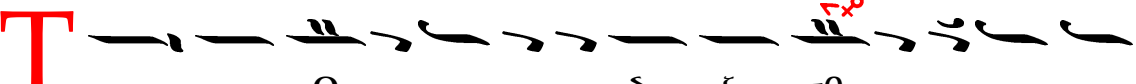
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἠΐ ὠδῆς.

Ἦχος π̣ά̣ Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
και προσκυ ν8 μεν τον Κυ ρι ον

Τ
ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε ν8 τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψ8 8 τε εις παν τας τ8ς αι ω ω να α α

ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος πλ' Νη ρ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγαλυ νο ο μεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὠδῆς.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ο ρος πα ρηλ θες της φυ σε ως τον Δη μι ουρ
γον συλ λα βς σα α και Κυ ρι ον και πυ λη σω
τη ρι ας τω κο σμω γε γονας δι ο σε Θε ο το
κε α κα τα παυστως μεγαλυ νο ο μεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἔστιν:

Ἦχος πλ' Νη ς

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον
και πα να μω μη η τον και μη τε ρα τς Θε ο η
μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγαλυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου.

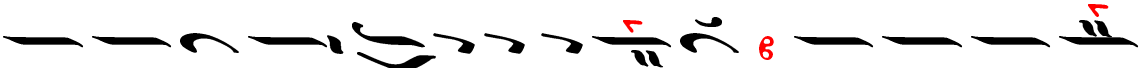
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θε

Δὺς καὶ Χριστὸς Ἀποστόλων
ἀποστολήτων καὶ τῶν ἐθνῶν διδάσκα-
λες ταύτων Παύλος τε καὶ τῆς ἀγνῆς
θεοτοκίας τῆν θειαν εἰκόνα
ἐκποθέσθαι ὁρῆσας ἐδυώσωπει
θεοοπαύπερη μάκα-
ριζόντων σεκαί τιμῶντων τὴν
ἐρανσχοίμησιν πανσοφίαν ὑπολε-
κτα

Θεοτοκίον.

Δεσποινα πάντων Ἀνασσα προφθασόν
ἐν κινδύνοις προφθασόν ἐν ταῖς θλίψε-
σι πάρεσεν ἀναγκαις τῆς τελευταί-
ας ἡμετέρας μησαν ἡμας λαβῆ
μη Ἀδῆς μη ἀπωλεία ἀλλὰ τωτὸς ὕι

 8 8 σ8 το τε φρι κτω ω ω ω ω ^Δ α νευ θυ

 νως βη μα τι πα α ρα στω ω μεν ^θ ως Θε ο μη

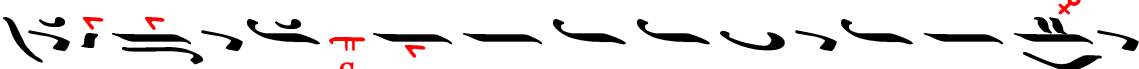
 η τωρ γα αρ α γνη ^Δ ο σα θε λει εις α νυ υ

 εις ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Π

 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις ^π Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

Α

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

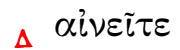
 λοι οι οι α α αυ του ^π αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^π Σοι προ ε ε

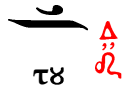

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

ἰσῶμεν Στίχους δ΄
 καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

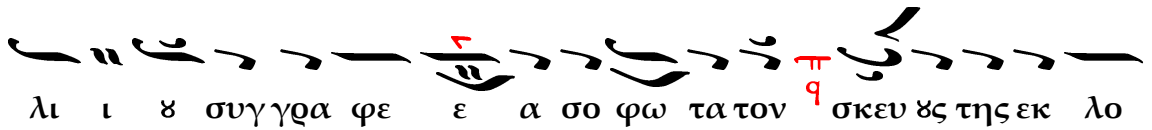
Νεφέλην σε φωτός. Ἦχος ᾠ Πα ρ

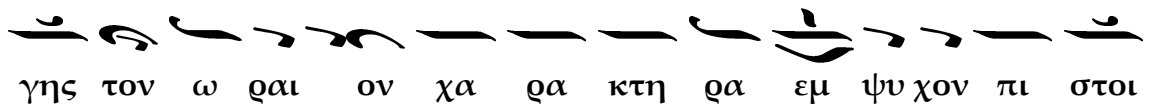
Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

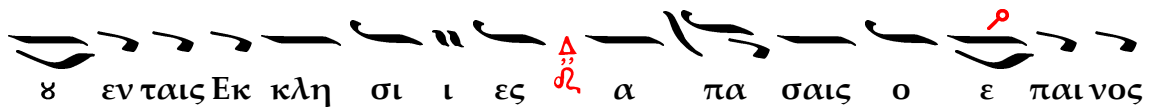

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

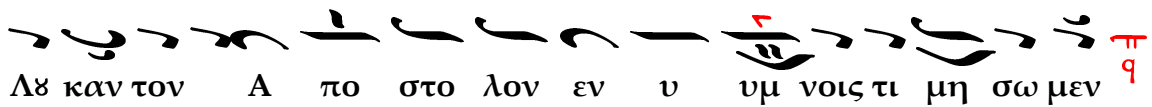

 τϑ

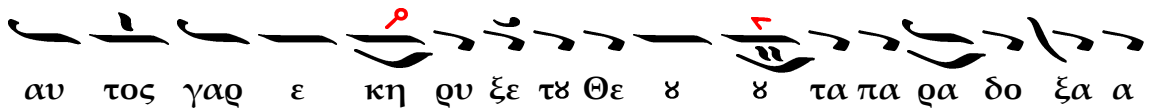
Xρι στϑ τον Μα θη τη η ην τον τϑ Ευ α γγε

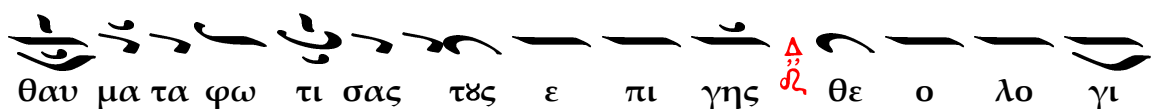

 λι ι ϑ συ γγρα φε ε α σο φω τα τον σκευ ϑς της εκ λο

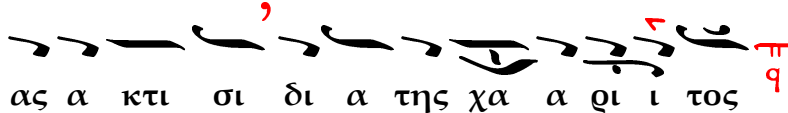

 γης τον ω ραι ον χα ρα κτη ρα εμ ψυχον πι στοι

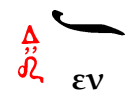
 ϑ εν ταις Εκ κλη σι ι ες α πα σαις ο ε παινος

 Λϑ καν τον Α πο στο λον εν υ υμ νοις τι μη σω μεν

 αυ τος γαρ ε κη ρυ ξε τϑ Θε ϑ ϑ τα πα ρα δο ξα α

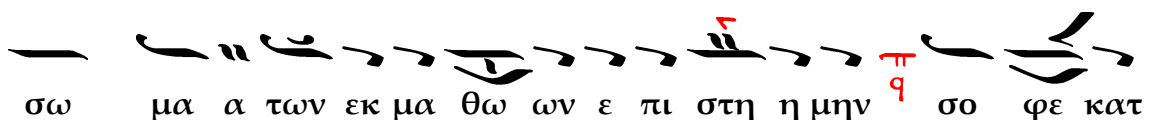

 θαν μα τα φω τι σας τϑς ε πι γης θε ο λο γι

 ας α κτι σι δι α της χα α ρι ι τος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

 ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

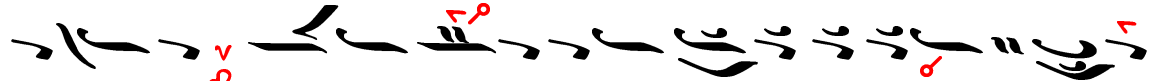

Ψυ χων ι α τρι κη η ην υ περ την των

 σω μα α των εκ μα θω ων ε πι στη η μην σο φε κατ

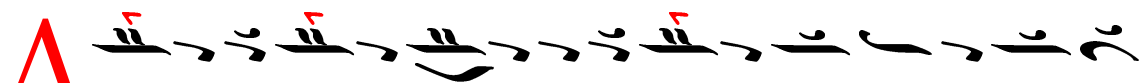

αμ φω παγ καλ λης α νε δει χθης την Θε ο σο
φι αν εμ πνευ σθεις εν η και θε ρα πε ευ ων ψυ χας
και τα σω μα τα Λα κα παμ μα κα ρι στε κα λει εις
προσε πι γνω σιν πτε ροις προς τον ε ρω τα τσ Θε ο τς
αν θρω ω πς ε κα στο τε α να γεις εις ο ρα
νον και υ περ παν των πρε σβευ εις των ευ φη μδ ον των
σε

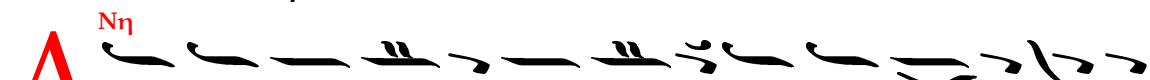

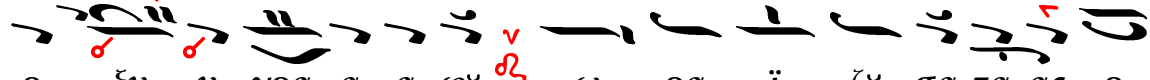
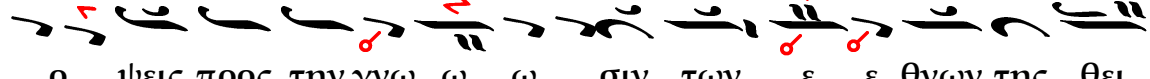

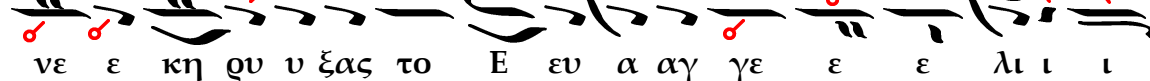
Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορδαις και ορ γα α νω
A γκι στρω λο γι κω ω τς εν βα θει α
γνοι οι ας ως ι χθυ υ ασεισ δυ σαντας ελ κυ σας εις ε
πι γνω σιν θει ει αν τω Χρι στω ο ψω νι ον κα
λον προ ση γα γω παμ μα α καρ τι μη ην α ξι
ο χρεων ζω ην την α κη ρα τον λα βο ον τας και α
ληκ τον δι ο και Α πο στο λος τσ Χρι στσ ε χρη μα
τι σας σο φος Ευ α γγε λι στης και συ γγρα φευς

 σεν ^ν ο θεν ε ξηλ θε προ φη τι ι κως ^{νη} ο φθο ο ο

 ο γγος α αυ τδ ^Δ εις την οι οι οι οι κδ δ με ε

 ε νη ην ^ν και προ σβε ευ ει σω θη ναι τας ψυ χα α α ας

 η η η η μων ^ν

Ἦχος ^ν Νη ρ

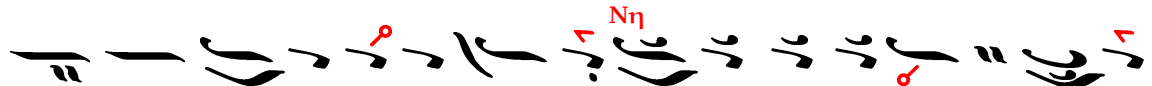

 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

 αυ ι τι κως συν ελ θον τες οι πι στοι οι ε εν

 α α α σμα α α σι ^Δ τω μν στι κω ρη το

 ρι τδ δ δ Λο ο ο γδ Λδ κα εκ βο η η η η

 σω ω ω ω μεν ^ν η γλωσ σα σδ δ κα λα α μος γραμ

 μα τε ω ως ε ε δει ει ει χθη ^{νη} Χρι στδ τδ ο ο ο

 ο ξυ υ γρα α α φδ ^ν ω ρα ι ζ σα τα ας ο

 ο ψεις προς την γνω ω ω σιν των ε ε θνων της θει

 ει ας ε πι γνω ω ω σε ε ε ε ως ^ν εν η α

 νε ε κη ρυ υ ξας το ^Μ Ε ευ α αγ γε ε ε λι ι ι

 ι ον και των συν α πο στο λων σθ τα ας Πρα α ξεις

 συν ε ε ε γρα α α α ψω δι ο πα ρι ι

 στα με ε νος τη Τρι α α δι και Θε ε ω προε

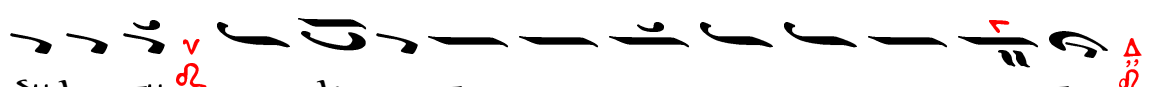
 ε ε σβε ε ε ευ ε ε υ περ των ψυ χω ω ω ων

 η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ' Νη ρ

 ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των

 δα λων σθ και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης

 α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως
 * * *

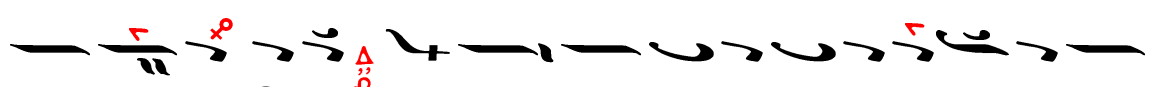
Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

 ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

 θρω ποιευ δο κι α

 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω νατουαι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο οσμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο οσσου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην

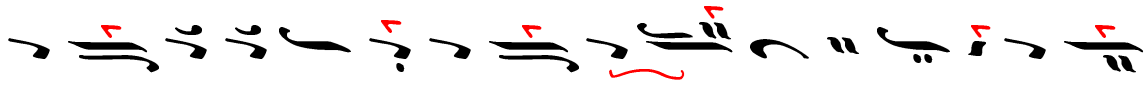
Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικὸν. χ

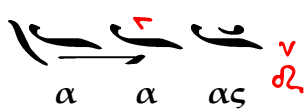
Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

 ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α

 α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϕ

A πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι

στα Λα κα πρε σβεν ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι

να πται σμα των α φε ε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαις

η μω ω ω ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_θ_{γλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε Δ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε Δ

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νσ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (148'3)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
 λθ ι α α α

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Γα-φ

Α πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λυ κα πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι
να πται σμα των α φε ε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι
αις η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυντε μεσιτει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετη μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστωςκραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αι Θεοτοκων των σεεε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Ααγιος ο Θεεος Ααγιος
ος Ισχυρος Αγιος Αθαναατος
εελεησον ηημασ (τρεις)

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α γα α α λια α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α α γα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λια ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ς

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
αὐτῶν

Χοὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν
δὲ χειρῶν αὐτῶν ἀναγγέλει τὸ στερέωμα
αὐτῶν

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
αὐτῶν

ΧΟὐκ εἰσι λαλοῦντες οὐδέ λογισμοὶ σου
αὐτῶν ἀκούονται αἰφωναίων αὐτῶν

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

Α λλη λ Ⲅ Ⲅ ⲓ α Α λλη η λ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ α Α α α α λλη η λ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ο θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τας πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τς

Α λλη λ Ⲅ Ⲅ ⲓ α Α λλη η λ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ α Α α α α λλη η λ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 16-21).

(Ζῆτει τῇ ἡ Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ

τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ἦχος ἰζ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι.θ

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α λα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

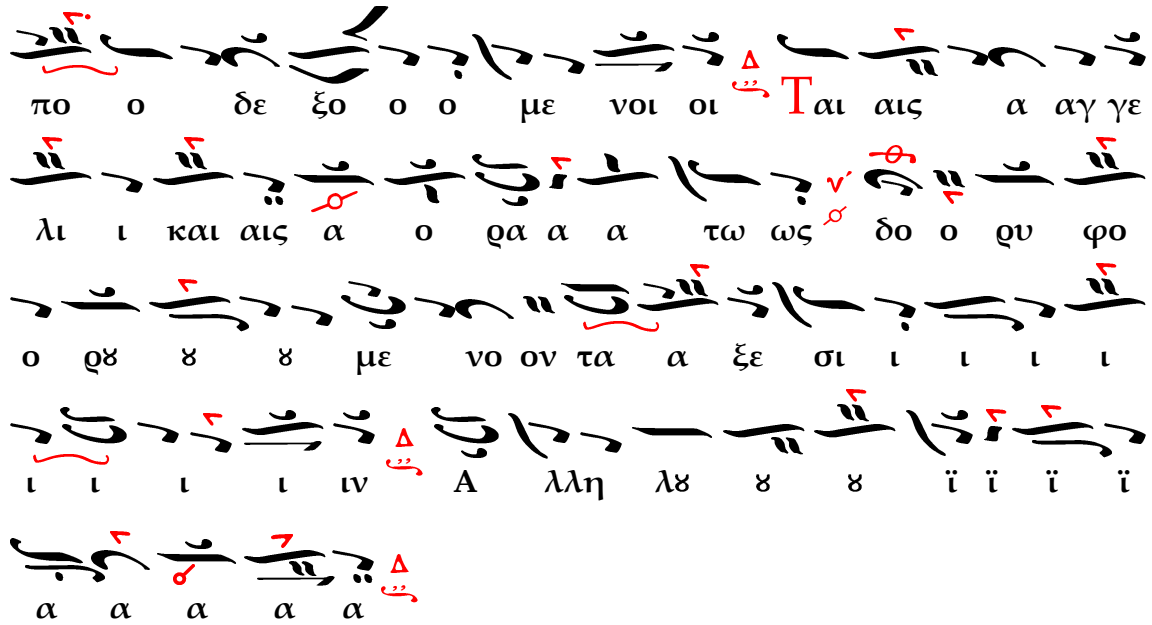
ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

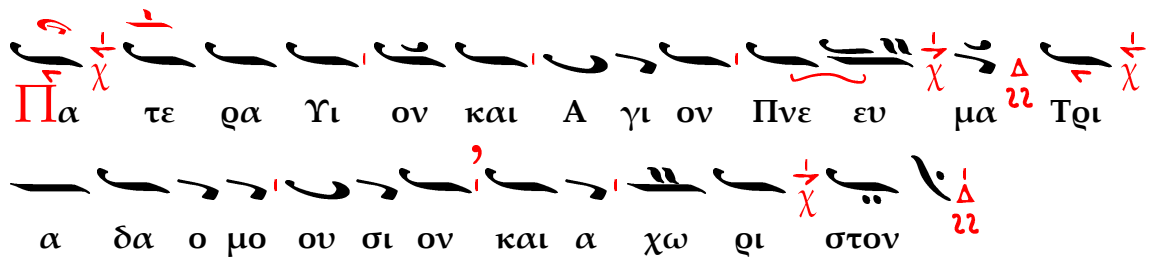
ε ε ε ε α

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος $\iota\acute{\iota}$ Δ ι σ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμην.

Ἐλεονερινθησυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοσκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμεεε

ενΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θα σου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο
ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν

Τῆ Πέμπτη. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ' Νη

Ε ^{Νη}
 ις πα α α α α α α α α α α α
 α α α α α σα α α α α α α α α α α
^Μ
 α α α α α α α αν τη η η η η η η η
^{Νη}
 η η η πα σα αν την γη η η η η η η η η η Ε
 ξη η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
^{Γα} ^{Δι}
 ε ξη η η λ θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο γο γο ο ο ο ο ο ο ο
^{Νη}
 ο
 α α α α α α α α ο ο φθο ο ο ο γο γο
 ο
^{Δι}
 ω ω ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ^{Δι}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α
 α α της οι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι
 κου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε της οι οι οι κου ου με ε ε ε ε ε ε νη
 ης τα α α ρη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η τα
 ρη η η η η η η η μα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α τα ρη η μα τα α α α α α α α α α
 α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ω A λιε ε ε
 ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε τα λιε ε ε ρα
 λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε λιε
 ρα α ρα α λιε Αλ λη λου ου ου ι ι ι

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

Ν ον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

Μ ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

Τ αι ω ω νο ο ος